

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus XXXVII. De Capellis Monachorum, & aliorum Religiosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

Dico 1. Non solum Domus Sacra, sed etiam Religiosa, specificè sumptæ, non verò Pie tantum, de jure sub sunt jurisdictioni Episcopi, in cujus Diocesi existunt, nisi nempe probetur earum exemptio. c. 3. 4. 6. 7. b. t. Hæc tamen jurisdictione non extendit eò usque, ut Episcopi de rebus temporalibus ac redditibus dictorum locorum pro libitu disponere valeant, sed tantum ut ea visitare possint, rationes administrationis exigere (nisi sub immediata protectione Regum existant, aut aliter in Fundatione constitutum sit. Clem. 2. b. t. Trid. s. 22. c. 8. & de Ref.) & ut redditus applicentur ad finem ædificum destinatum. Pari modo, licet loca Pia tantum, utpote profana, non sub sint jurisdictioni Episcoporum per c. 4. cit. arg. a contrario, ipsi tamen competit potestas curandi, ut pie defunctorum voluntates executioni mandentur, atque exigendi rationes. Trid. loco cit.

Dico 2. Ut nova Monasteria, Conventus, & Domicilia Religiosorum extrui possint, requiritur 1. Consensus Episcopi. 2. Hodie fortè etiam Pontificis. 3. Parochi, vel Capituli, curam animarum in tali loco exercentis. 4. Principis & incolarum ejusdem loci. 5. Religiosorum in vicinia (& quidem, si Mendicantes sint, ad 140. annas dempto speciali privilegio) domicilia habentium, quia elemosynas per novum Monasterium, uti & acculum populi Divina, minui facile contingit. 6. Ut in novo domicilio saltem 12. Religiosi habitare, ac redditibus, vel elemosynis consuetis, competenter sustentari valeant. Pars 1. sumitur ex c. 12. caus. 18. q. 2. Trid. s. 25. de Regularibus, Pars 2. ex c. un. b. t. in 6. c. un. de Excessu Prel. in 6. & maxime ex Constit. Romanus Urbani VIII. anno 1624. edita, ubi Episcopis concessa potestas revocatur. Et quamvis P. Engel & P. König hæc Jura intelligi velint de Mendicantium novis Monasteriis, consequenter hodièdum ad erectionem novorum Monasteriorum apud Monachos & non-Mendicantes sufficeret licentiam solius Episcopi, id tamen post Constitut. Insurrexerunt Innoc. X. anno 1652. editam, si ubi recepta sit, defendi amplius nequit, cum expressam faciat mentionem etiam non-Mendicantium, & post repetitas Cardd. declarationes, P. Reiffenstuel ad Tit. de Eccl. edific. n. 38. cum communi, ut ait, tenet, extra Italiam & Insulas adjacentes hodie nec apud Mendicantes requiri consensum Papæ. Pars 3. & sequentes sumuntur ex Constit. Clem. VIII. Quonian ad institutum 1603. Gregorii XV. Clem. alias 1622. Innoc. XII. quæ incipit, Nuper, & Urbani VIII. cit. Vid. P. Schmalzgrueber. i. a. n. 28. Pignat. to. 1. Consult. 179. a. n. 47. Vincent. Petra to. 3. Constit. 7. Clem. IV.

Dico 3. Domus & loca Sacra, vel Religiosa, quæ nempe auctoritate Ecclesiastica sunt erecta, profanis usibus applicari sine eadem non possunt. c. 4. 5. b. t. vel mutari ad aliud pium utum. Clem. 2. eod. Trid. sess. 25. c. 8. de Ref.

Quæres, quid requiratur, ut Domus & Ecclesiæ Regularium transferri possint ad alios, si fortè priores iniqui, quibus destinatæ erant, perversè vivant? R. Tentari reformatio

debet per alios, ejusdem tamen Monasterii Religiosos: in horum defectu advocandi sunt Religiosi strictioris observantiæ, ejusdem Ordinis, ex alio Monasterio: etiam his deficientibus Religiosi alterius Ordinis: si neque per alios Regulares reformatio possit institui, ibi collocandi sunt Clerici Sæculares, ut habet communis cum Gl. & Barb. in c. 5. cit. Pontifex tamen ad hunc ordinem & hos gradus non adstringitur, sed ijs non observatis ex justa causa potest mutare Ecclesiam Regularem in Sæcularem, ac vicissim Pirhing b. t. num. 15. & P. Schmalzgrueber n. 26. eod. tit.

TITULUS XXXVII.

De Capellis Monachorum, & aliorum Religiosorum.

SUMMARIUM.

1. Per Capellam quid intelligatur.
2. An & quomodo capellas, seu beneficia curata suis Monasteriis unita, Monachi & alii Religiosi administrare possint.

Sciendum, per Capellam, cujus etymologia incerta est, licet in jure nonnunquam significetur altare in aliquo templo, vel Oratorium templo annexum, vel Oratorium seu sacra & dicula à templo separata, & quandoque omnis Ecclesia, etiam Parochialis (non tamen Collegiata) seorsim existens, ut observant Azor, Gonz. Barb. hoc tamen loco intelligi Ecclesiam Curatam, maxime Parochialem, incorporatam tamen Monasterio vel Ecclesia Regulari, & extra Monasterium positam, aut Beneficium, vel Prioratum, eidem unitum.

Dico. Quamvis Jura antiqua statuerint, ut in ejusmodi capellis, & Ecclesiis unitis, curam animarum non exercerent Monachi, utpote vitam solitariam professi, sed Clerici Sæculares, c. 1. b. t. nihilominus tamen secundum Jura recentiora permixtum est Regularibus, si Ecclesiæ parochiales eorum Monasteriis pleno jure incorporate sint, h. e. ita ut Prælatus Regularis non tantum decimas & fructus temporales talium Ecclesiarum percipiat, sed etiam principalis Rector & Parochus sit, exponere Religiosum de suo gremio, examinandum & approbandum ab Episcopo, ac per eum curam animarum exercere, subjectum tamen visitationi Episcopali quoad parochialem. Trid. s. 7. c. 7. de Ref. Si verò incorporate sint plenissimo jure, h. e. non tantum quoad temporales redditus, & quoad spiritualia, sed etiam ita, ut populus quoque in certo districtu sit ab Episcopo exemptus, nec ab isto examinari, approbari, vel visitari potest Regularis, quem exponit Prælatus in hujusmodi Ecclesiis. Trid. sess. 25. c. 11. de Regularibus. cum Prælatus sit loco Episcopi, & pro tali districtu jurisdictionem quasi-Episcopalem exerceat. Deberent tamen Religiosi in Parochiis hujusmodi & Prioratibus, si à Monasteriis distent, non vivere solitarii, sed habere socios, c. 5. 4. b. t. c. 2. de statu Monachorum, quibus tamen hodie per privilegia, vel per statuta, vel per consuetudinem contrari-